

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

17. mai 2023*

Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2011/83/EL – Artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkt i ja lõige 5 – Taganemisõigus väljaspool ärruume sõlmitud lepingute puhul – Asjasse puutuva kaupleja kohustus teavet anda – Tarbija teavitamata jätmise kõnealuse kaupleja poolt – Tarbija kohustused lepingust taganemise korral – Taganemine pärast lepingu täitmist – Tagajärjed

Kohtuasjas C-97/22,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Landgericht Esseni (Esseni esimese astme kohus, Saksamaa) 27. detsembri 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 10. veebruaril 2022, menetluses

DC

versus

HJ,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president M. Safjan, kohtunikud N. Piçarra (ettekandja) ja N. Jääskinen,

kohtujurist: G. Pitruzzella,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- DC, esindaja: *Rechtsanwalt* M. Höffken,
- Euroopa Komisjon, esindajad: B.-R. Killmann ja I. Rubene,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64), artikli 14 lõike 5 tõlgendamist.
- 2 Taotlus on esitatud DC ja HJi vahelises kohtuvaidluses niisuguse teenuse eest maksmise üle, mida osutas HJile väljaspool ärruume sõlmitud lepingu alusel ettevõtja, kes loovutas sellest lepingust tulenevad õigused DC-le.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2011/83 põhjendustes 4, 5, 7, 21 ja 57 on märgitud:
 - „(4) [...] Tarbijate kauglepingute ja väljaspool ärruume sõlmitud lepingute teatavate aspektide ühtlustamine on vajalik toimiva ning tarbijatele suunatud siseturu arendamiseks, kus valitseb tasakaal kõrgetasemelise tarbijakaitse ja ettevõtjate konkurentsivõime vahel[...].
 - (5) [...] [T]arbijatele esitatava teabe ning kauglepingutest ja väljaspool ärruume sõlmitavatest lepingutest taganemise täielik ühtlustamine [aitab] kaasa kõrgetasemelisele tarbijakaitsele ning ettevõtja ja tarbija vahelise siseturu paremale toimimisele.
 - [...]
 - (7) Mõne peamise regulatiivse aspekti täielik ühtlustamine peaks tunduvalt suurendama nii tarbijate kui kauplejate õiguskindlust. [...]
 - [...]
 - (21) Väljaspool ärruume sõlmitud leping tuleks määratleda lepinguna, mis sõlmitakse kaupleja ja tarbija samaaegsel füüsilisel kohalolekul paigas, mis ei ole kaupleja ärruomid, näiteks tarbija kodus või töökohal. Väljaspool ärruume võib tarbija olla potentsiaalse psühholoogilise surve all või puutuda kokku üllatusmomendiga, olenemata sellest, kas tarbija on soovinud kaupleja kohaletulekut või mitte. [...]
 - [...]
 - (57) On vaja, et liikmesriigid kehtestaksid karistused käesoleva direktiivi rikkumise eest ja tagaksid nende jõustamise. Karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.“

4 Selle direktiivi artiklis 1 „Reguleerimisesse“ on ette nähtud:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on aidata kõrge tarbijakaitse taseme saavutamisele kaasa siseturu nõuetekohasele toimimisele, ühtlustades tarbijate ja kauplejate vahel sõlmitud lepinguid käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide teatavaid aspekte.“

5 Direktiivi artikli 2 punktid 1, 2, 6 ja 8 sisaldavad järgmisi mõisteid:

„1) „tarbija“ – füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga reguleeritud lepingute raames tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega;

2) „kaupleja“ – füüsiline või juriidiline isik, olenemata sellest, kas viimane on era- või avalik-õiguslikus omandis, kes käesoleva direktiiviga reguleeritud lepingute raames tegutseb – kaasa arvatud teiste isikute kaudu, kes tegutsevad tema nimel või ülesandel – eesmärgil, mis on seotud tema kaubandus-, majandus-, ametialase või kutsetegevusega;

[...]

6) „teenusleping“ – leping, välja arvatud müügileping, mille kohaselt kaupleja osutab või kohustub osutama tarbijale teenust ning tarbija maksab või kohustub maksma selle hinna;

[...]

8) „väljaspool äriruume sõlmitav leping“ – kaupleja ja tarbija vaheline leping:

a) mis sõlmitakse kaupleja ja tarbija üheaegsel füüsilisel kohalolekul kohas, mis ei ole kaupleja äriruum,

[...]“.

6 Direktiivi artiklis 4 „Ühtlustamise tase“ on sätestatud:

„Liikmesriigid ei säilita siseriiklikes õigusaktides ega kehtesta nendega sätteid, mis erinevad käesoleva direktiiviga kehtestatust, sealhulgas ei rangemaid ega vähem rangeid sätteid, millega tagatakse tarbijakaitse erinev tase, kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti.“

7 Direktiivi 2011/83 artikli 6 „Teavitamisnõuded kauglepingute ja väljaspool äriruume sõlmitud lepingute puhul“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Enne tarbija sidumist kauglepingu või väljaspool äriruume sõlmitava lepingu või vastava pakkumisega esitab kaupleja tarbijale selgel ja arusaadaval viisil järgmise teabe:

[...]

h) taganemisõiguse olemasolu korral selle õiguse kasutamise tingimused, tähtaeg ja kord vastavalt artikli 11 lõikes 1 sätestatule ning I lisa B osas esitatud taganemisteate näidisvorm;

[...]

j) teave selle kohta, et kui tarbija kasutab lepingust taganemise õigust pärast [niisuguse] taotluse esitamist[, mille kohaselt algab teenuse osutamine taganemistähtaja jooksul], on tarbija kohustatud kauplejale tasuma mõistlikud kulud vastavalt artikli 14 lõikele 3;

[...]“.

- 8 Direktiivi artikli 9 „Taganemisõigus“ lõikes 1 on sätestatud:

„Tarbija võib 14 päeva jooksul kauglepingust või väljaspool äriruume sõlmitud lepingust taganeda ilma põhjust esitamata ning kandmata muid kulusid peale artikli 13 lõikes 2 ja artiklis 14 sätestatud kulude, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artiklis 16 ettenähtud erandeid.“

- 9 Direktiivi artikli 10 „Taganemisõigust käsitleva teabe puudumine“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kui kaupleja ei ole tarbijale taganemisõigust käsitlevat teavet esitanud artikli 6 lõike 1 punktis h nõutu kohaselt, siis lõpeb taganemistähtaeg 12 kuud pärast algse taganemistähtaja lõppu, mis on määratud vastavalt artikli 9 lõikele 2.“

- 10 Sama direktiivi artikli 14 „Tarbija kohustused lepingust taganemise korral“ lõigetes 3–5 on sätestatud:

„3. Kui tarbija kasutab taganemisõigust pärast artikli 7 lõike 3 [...] kohase taotluse esitamist, maksab tarbija kauplejale summa, mis on proportsionaalne tarnitud osaga ajani, mil tarbija teatas kauplejale taganemisõiguse kasutamisest, võrreldes lepingu kogumahuga. [...]

4. Tarbija ei kanna kulusid:

- a) taganemistähtaja jooksul teenuste osutamise[...] eest, [...] täielikult või osaliselt, kui:
i) kaupleja ei ole andnud teavet vastavalt artikli 6 lõike 1 punktidele h või j [...]

[...]

5. Kui artikli 13 lõikes 2 ning käesolevas artiklis ei ole sätestatud teisiti, ei kaasne tarbijale taganemisõiguse kasutamisega mis tahes vastutust.“

Saksa õigus

- 11 Tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch) – põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis – (edaspidi „tsiviilseadustik“) § 357 „Õiguslikud tagajärjed väljaspool äriruume sõlmitud lepingust ja kauglepingust (välja arvatud finantsteenuste osutamise leping) taganemise korral“ lõikes 8 on sätestatud:

„Kui tarbija taganeb teenuse osutamise lepingust [...], on tarbija kohustatud maksma lepingust taganemiseni osutatud teenuste väärtuses hüvitist, kui ta on sõnaselgelt taotlenud, et kaupleja alustaks teenuse osutamist enne taganemistähtaja lõppu. Esimesest lausest tulenev õigus tekib üksnes juhul, kui kaupleja on andnud tarbijale teavet [21. septembri 1994. aasta tsiviilseadustiku rakendamise seaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche; *BGBI.* 1994 I, lk 2494, ja parandus *BGBI.* 1997 I, lk 1061), põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis (edaspidi „EGBGB“)] artiklis 246a [...] sätestatud korras. [...]“.

- 12 EGBGB artikli 246a „Teavitamiskohustus väljaspool ärruume sõlmitud lepingu ja kauglepingu (välja arvatud finantsteenuste osutamise leping) korral“ § 1 „Teavitamiskohustus“ lõike 2 esimese lause punktides 1 ja 3 on sätestatud:

„Kui tarbija saab kasutada [...] taganemisõigust, on kaupleja kohustatud esitama tarbijale järgmise teabe:

1. taganemisõiguse kasutamise tingimused, tähtajad ja kord vastavalt tsiviilseadustiku § 355 lõikele 1 ning lisas 2 esitatud taganemisteate näidisvorm,

[...]

3. teave selle kohta, et taganemisõiguse kasutamise korral peab tarbija teenuste osutamise lepingu [...] puhul maksma mõistlikud kulud vastavalt tsiviilseadustiku § 357 lõikele 8, kui tarbija on kaupleja nõudel esitanud kauplejale sõnaselge kinnituse selle kohta, et ta soovib, et teenuse osutamisega alustataks enne taganemisõiguse tähtaja lõppu.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 13 HJ sõlmis 6. oktoobril 2020 ühe ettevõtjaga suulise lepingu elektrisüsteemi uuendamiseks oma majas, ilma et ettevõtja oleks HJi teavitanud tema taganemisõigusest vastavalt tsiviilseadustiku rakendamise seaduse artiklile 246a (põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis).
- 14 Pärast lepingu täitmist esitas ettevõtja HJile 21. detsembril 2020 vastava arve, mida HJ ei tasunud.
- 15 Kõnealuse lepingu alusel loovutas ettevõtja 15. märtsil 2021 oma lepingust tulenevad õigused DC-le.
- 16 Pärast seda, kui HJ teatas 17. märtsil 2021 lepingust taganemisest, esitas DC eelotsusetaotluse esitanud kohtule, Landgericht Essenile (Esseni esimese astme kohus, Saksamaa), hagi HJ-le osutatud teenuse eest tasumiseks. DC väidab, et nõude loovutanud ettevõtjal on vaatamata tõigale, et HJ taganes lepingust, õigus nõuda maksmist, isegi kui tsiviilseadustiku § 357 lõikes 8 selleks kehtestatud tingimused ei ole täidetud. Niisuguse õiguse välistamine seetõttu, et kaupleja on jätnud oma teavitamiskohustuse täitmata, kujutab endast direktiivi 2011/83 põhjendusega 57 vastuolus olevat „ebaproportsionaalset karistust“.
- 17 HJ väidab omakorda, et kuna nõude loovutanud ettevõtja ei teavitanud teda tema taganemisõigusest, ei ole DC-l õigust nõuda põhikohtuasjas kõne all oleva lepingu täitmiseks osutatud teenuse hinna tasumist.
- 18 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul sõltub põhikohtuasja lahendus direktiivi 2011/83 artikli 14 lõikele 5 antavast tõlgendusest. Ta möönab, et selle direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud tsiviilseadustiku sätete kohaselt ei ole tarbija kohustatud enne taganemistähtaja lõppu tasuma osutatud teenuse eest mingeid kulusid, kui asjaomane kaupleja on jätnud tarbija tema taganemisõigusest teavitamata.

- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski tekkinud küsimus, kas artikli 14 lõige 5 välistab kaupleja mis tahes õiguse saada „hüvitist“, sealhulgas juhul, kui tarbija kasutas oma taganemisõigust alles pärast seda, kui väljaspool ärruume sõlmitud leping oli täidetud ja ta sai seega kasu, rikkudes alusetu rikastumise keelu põhimõtet, mida Euroopa Kohus on tunnustanud liidu õiguse üldpõhimõttena.
- 20 Neil asjaoludel otsustas Landgericht Essen (Esseni esimese astme kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [direktiivi 2011/83] artikli 14 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus tellija võtab tahteavalduse, mis on suunatud ehitusteenuste osutamise lepingu sõlmimisele väljaspool ärruume, tagasi alles pärast seda, kui kaupleja on teenused juba (täies mahus) osutanud, võtab viidatud säte kauplejalt kõik õigused hüvitisele ka juhul, kui lepingust taganemise õiguslikke tagajärgi reguleerivate õigusnormide kohaselt ei ole hüvitiseõiguse tingimused küll täidetud, kuid kaupleja osutatud ehitusteenused on suurendanud tellija vara, mis tähendab, et tellija on rikastunud?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 21 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2011/83 artikli 14 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et see vabastab tarbija väljaspool ärruume sõlmitud lepingu täitmiseks osutatud teenuste eest tasumise kohustusest, kui kaupleja ei ole talle edastanud selle direktiivi artikli 14 lõike 4 punkti a alapunktis i nimetatud teavet ja tarbija on kasutanud oma taganemisõigust pärast selle lepingu täitmist.
- 22 Kõigepealt tuleb märkida, et 29. septembri 2022. aasta kirjas, mis saabus Euroopa Kohtusse 13. oktoobril 2022, täpsustas eelotsusetaotluse esitanud kohus pärast seda, kui ta oli tutvunud Euroopa Komisjoni kirjalikes seisukohtades esitatud kahtlustega põhikohtuasjas kõne all oleva väljaspool ärruume sõlmitud lepingu laadiga seoses, et see leping tuleb kvalifitseerida „teenuslepinguks“ direktiivi 2011/83 artikli 2 punkti 6 tähenduses.
- 23 Samas tuleb sedastada, et direktiivi 2011/83 artikli 14 lõike 5 kohaselt ei kaasne tarbijale, kes kasutab õigust taganeda „väljaspool ärruume sõlmitud lepingust“ selle direktiivi artikli 2 punkti 8 tähenduses koostoimes artikli 2 punktidega 1 ja 2, selle eest mis tahes vastutust, kui direktiivi artikli 13 lõikes 2 ning käesolevas artiklis ei ole sätestatud teisiti.
- 24 Viimati nimetatud sätete hulgas on direktiivi 2011/83 artikli 14 lõige 3, mille kohaselt peab tarbija, kes kasutab oma taganemisõigust pärast seda, kui ta on palunud kauplejal täita väljaspool ärruume sõlmitud leping kõnealuse direktiivi artiklis 9 ette nähtud 14päevase taganemistähtaja jooksul, maksma kauplejale summa, mis arvutatakse lepingus kokku lepitud koguhinna alusel ja mis on proportsionaalne tarnitud osaga ajani, mil kauplejale teatati taganemisõiguse kasutamisest, võrreldes lepingu kogumahuga.
- 25 Seda direktiivi 2011/83 artikli 14 lõiget 3 tuleb siiski tõlgendada koostoimes artikli 14 lõike 4 punkti a alapunktiga i. Sellest tuleneb, et kui kaupleja on jätnud enne tarbijaga väljaspool ärruume lepingu sõlmimist talle andmata kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1 punktides h või j nimetatud teabe, mis puudutab esiteks taganemisõiguse kasutamise tingimusi, tähtaega ja korda ning teiseks kohustust maksta artikli 14 lõikes 3 nimetatud summa, ei ole tarbija kohustatud talle taganemistähtaja jooksul täielikult või osaliselt osutatud teenuste eest maksma mitte ühtegi kulu.

Peale selle toob artikli 6 lõike 1 punktis h osutatud teabe esitamata jätmine direktiivi artikli 10 lõike 1 kohaselt kaasa algse taganemistähtaja pikendamise 12 kuu võrra alates algse taganemistähtaja lõpust.

- 26 Direktiivi 2011/83 artikli 14 lõikes 5 nimetatud taganemisõiguse eesmärk on kaitsta tarbijat väljaspool äriruume sõlmitava lepingu konkreetsetes kontekstis, kus – nagu on märgitud direktiivi põhjenduses 21 – tarbija võib olla potentsiaalse psühholoogilise surve all või puutuda kokku üllatusmomendiga, olenemata sellest, kas tarbija on soovinud kaupleja kohaletulekut või mitte. Seega on taganemisõigust puudutav lepingueelne teave tarbija jaoks põhjapaneva tähtsusega, võimaldades tarbijal teha teavitatuna otsus, kas sõlmida see leping või mitte (vt analoogia alusel 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus Walbusch Walter Busch, C-430/17, EU:C:2019:47, punktid 45 ja 46).
- 27 Sellest jäeldub, et juhul kui kaupleja ei esita enne direktiivi 2011/83 artikli 2 punkti 8 tähenduses väljaspool äriruume sõlmitava lepingu sõlmimist tarbijale selle direktiivi artikli 6 lõike 1 punktides h või j nimetatud teavet ja kui tarbija kasutab oma taganemisõigust, vabastab direktiivi artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkt i koostoimes lõikega 5 tarbija mis tahes kohustusest maksta sellele kauplejale tema poolt taganemistähtaja jooksul osutatud teenuse hinna eest.
- 28 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on siiski tekkinud küsimus, kas tarbija sel viisil saadud lisaväärtus ei lähe vastuollu alusetu rikastumise keelu põhimõttega.
- 29 Olgu märgitud, et direktiivi 2011/83 eesmärk on vastavalt selle artiklile 1 tagada kõrge tarbijakaitse tase, mis on sätestatud ELTL artiklis 169 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 38 (vt selle kohta 10. juuli 2019. aasta kohtuotsus Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 39).
- 30 Selle eesmärgi saavutamiseks on direktiiviga ette nähtud – nagu see tuleneb ka selle põhjendustest 4, 5 ja 7 – tarbijate ja kauplejate vaheliste lepingute teatud aspektide täielik ühtlustamine (13. septembri 2018. aasta kohtuotsus Starman, C-332/17, EU:C:2018:721, punkt 27). Niisuguses kontekstis paneb nimetatud direktiivi artikkel 4 liikmesriikidele kohustuse hoiduda oma riigisisese õiguses säilitamast või kehtestamast õigusnorme, mis erinevad sama direktiiviga kindlaks määratud tarbijakaitse tasemest, kui direktiivis ei ole sätestatud teisiti.
- 31 Direktiiviga 2011/83 seatud eesmärk satuks aga ohtu, kui selle direktiivi artikli 14 lõiget 5 tuleks tõlgendada nii, et see võimaldab jätta selle direktiivi artikli 9 lõike 1 ja artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkti i selged sätted kohaldamata, nii et tarbijal võivad pärast väljaspool äriruume sõlmitud teenuslepingust taganemist tekkida kulud, mida ei ole selles direktiivis sõnaselgelt ette nähtud.
- 32 See lahendus on kooskõlas põhimõttelise tähtsusega, mille direktiiv 2011/83 annab lepingueelsele teavitamisele väljaspool äriruume sõlmitavatest lepingutest taganemise õiguse kohta, mida on meelde tuletatud käesoleva kohtuotsuse punktis 26. Seega, kui kaupleja ei ole tarbijale kõnealust teavet andnud, peab kaupleja võtma enda kanda kulud, mis tekkisid tal väljaspool äriruume sõlmitud teenuslepingu täitmise tõttu tarbijale direktiivi artikli 9 lõike 1 alusel antud taganemistähtaja jooksul. Neil asjaoludel ei saa nõustuda DC argumendiga, et tuginedes karistuste proportsionaalsuse põhimõttele, mida on nimetatud direktiivi põhjenduses 57, võib pääseda sellistest kuludest.

- 33 Lõpuks tuleb märkida, et need järeldused ei mõjuta DC võimalust, mis võib olla riigisisises õiguses ette nähtud – osas, milles teda ei saa pidada vastutavaks selle eest, et HJi ei teavitatud tema õigusest taganeda väljaspool äriruume sõlmitud lepingust –, esitada regressinõue kaupleja vastu, kes loovutas niisugustel tingimustel talle oma lepingust tulenevad õigused (vt analoogia alusel 17. oktoobri 2019. aasta kohtuotsus Comida paralela 12, C-579/18, EU:C:2019:875, punkt 44).
- 34 Eespool nimetatud põhjustel tuleb esitatud küsimusele vastata nii, et direktiivi 2011/83 artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkti i ja lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et see vabastab tarbija väljaspool äriruume sõlmitud lepingu täitmiseks osutatud teenuste eest tasumise kohustusest, kui kaupleja ei ole talle edastanud artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkti i nimetatud teavet ja tarbija on kasutanud oma taganemisõigust pärast selle lepingu täitmist.

Kohtukulud

- 35 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkti i ja lõiget 5

tuleb tõlgendada nii, et

see vabastab tarbija väljaspool äriruume sõlmitud lepingu täitmiseks osutatud teenuste eest tasumise kohustusest, kui kaupleja ei ole talle edastanud artikli 14 lõike 4 punkti a alapunkti i nimetatud teavet ja tarbija on kasutanud oma taganemisõigust pärast selle lepingu täitmist.

Allkirjad